

Dost Meclisine Düřtü Yolu Düşlerin

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Mayıs 2019

Ertelenmiş bir t/anı konu mavinin sürüklediği
Top yekûn gök kuşasının dahi
Minnet ettiđi renkli yürekler cumhuriyetine
Balyalarca şiir ismarladı zakkumlar.

Aşkın pervazına konu silueti yorgunluğun
Dikiz aynasında muhabbeti bol bir masalla
Sürüklendiđi yalnız kalpler sokağına
Son sürat daldı imgeler
Can pazarında çalınan beyit beyit
Hakkaniyet yüklü ruhun da tema'sı aşksız
Ömrün hüznü peyzajında
Bir keramet hâsil oldu
Ufkun da sanrısı iz düşmüşken bulutların ruhuna.

Temenniler dillendi
Mimlenen hangi öğretiydi de
Bir avuçluk mutluluk heba oldu
Baharın geciken randevusuna
Kuşlar suskun katıldı
Göğün mukozası için için sömürülürken
Varlığın telaşlı şiirleri
Bin bir veryansın ile sarsıldı
Gök kubbenin ulvi gölgesine
Sahip çıkarken Tanrı
Bir dost meclisine düřtü yolu düşlerin.

O vakur yadsımazlığı sürüklerken
Devinen mabedinde yalnızlığın
Gölge boyunda firar eden kuşların
Kanatlarına serpildi umudun yansıması.
Katmerli sevinçler b/ölündü
Şakıyan sihirli sesi sustu bülbülün
Bir gül olmaya dair açılımında şiirin
Unutuldu çiçekler aksayan her heceyi de şiar edindi

Boz kanatlı kelebekler firar etti.

Şiirim gövdesinde kocaman bir delik
Aşkı kutsayan hutbesinde
Doğanın ve varlığın kaçınılmazlığı da
Şahit tutuldu imgelerin çektiği reste
Bayrak açtı kimi şair
Tozlu yollarında ölümün
Sanrı yüklü beyitlerinde verilen hükmün
Belki de sonlanmaya dair bir mersiye idi
İçin için yanan kalemin
Göz yakan dumanına sinen sitemi evrenin.

Aşkın da şahikası idi her diri dize
Teyakkuz altında hislerin
Bir detaya saklandı bilinmezlik:
Bir öğünlüktü düşler
Göğün tazieleri yağarken rahmet niyetine
Vecizelerin de hikmeti idi
Söylenmedik verimli heceler.

Zanları çekildi geriye
Aşka umut bağlı tarifesinde
Bir içimlik miydi de mutluluk
Tarifsiz hüznlerin boynu kıldan inceydi
İblisin şerh düştüğü her zulmü
İçti yuttu mazlum
Bir dirhem iki çekirdek olsa da ölüm
Şanlı bir yalnızlığı yeğ tuttu fani:
Bir kuru satıra da tav oldu edimler
Mabedin yorganını çekip üstüne şiirlerin
Gözlerini kapattı
Sönen şafağın izinde.

Kelimelerdi yetim kalan hazanın sakıncalı tanığı
Nöbet geçiren her şiiri
Şair asarken kendi elleriyle
Bir avazda doğdu hüznün ve gece
Sonlanmamak adına düştüğü matem peşine.